

7. Jeżeli odpowiedź na pytanie piąte brzmi w ten sposób, że sąd krajowy powinien ocenić oddzielnie dla każdego procesu, czy uzasadnione cele związane z zapewnieniem skutecznej pomocy prawnej mogą uzasadniać zastosowanie prawnego uregulowania dotyczącego minimalnej stawki wynagrodzenia, na podstawie jakich kryteriów sąd powinien dokonać oceny proporcjonalności minimalnej stawki wynagrodzenia w konkretnej sprawie, jeżeli uważa on, że minimalna stawka jest uregulowana w celu zapewnienia skutecznej pomocy prawnej na szczeblu krajowym?
8. Czy wykładni art. 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 47 akapit trzeci Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że przy ocenie pytania siódmego należy wziąć pod uwagę rozporządzenie zatwierdzone przez władzę wykonawczą dotyczące wynagrodzenia płaconego przez państwo adwokatom ustanawianym z urzędu, które – na mocy ustawowego odesłania – określa maksymalną kwotę w zakresie zwrotu na rzecz wygrywającej sprawę strony reprezentowanej przez doradcę prawnego?
9. Czy wykładni art. 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 47 karty praw podstawowych należy dokonywać w ten sposób, że sąd krajowy przy ocenie pytania siódmego jest zobowiązany do wskazania wysokości wynagrodzenia wystarczającego do osiągnięcia celu związanego z zapewnieniem wysokiej jakości pomocy prawnej, i którą musi porównać z wysokością stawki wynikającą z regulacji prawnej oraz wyjaśnić powody uzasadniające wysokość stawki określonej przez niego według własnego uznania?
10. Czy wykładni art. 101 ust. 2 TFUE, w związku z zasadami skuteczności krajowych środków proceduralnych i zakazem nadużywania prawa, należy dokonywać w ten sposób, że sąd krajowy, jeżeli stwierdzi, że decyzja organizacji przedsiębiorców narusza zakazy ograniczania konkurencji poprzez określenie minimalnej stawki dla swoich członków, przy czym brak jest uzasadnionych powodów do zezwolenia na taką ingerencję, jest zobowiązany do stosowania stawek minimalnych określonych w tej decyzji, ponieważ odzwierciedlają one rzeczywiste ceny rynkowe usług, do których odnosi się ta decyzja, ponieważ wszystkie osoby, które świadczą daną usługę, są zobowiązane do członkostwa w tej organizacji?

⁽¹⁾ ECLI: EU:C:2017:890.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 5 lipca 2022 r. – Zastępca-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa „Regioni v rastezh” 2014–2020/Obshtina Razgrad

(Sprawa C-441/22)

(2022/C 408/40)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Zastępca-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa „Regioni v rastezh” 2014–2020

Druga strona postępowania kasacyjnego: Obshtina Razgrad

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 72 ust. 1 lit. e) w związku z ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2014/24 ⁽¹⁾ dopuszcza regulację krajową lub praktykę wykładni i stosowania tej regulacji, zgodnie z którymi naruszenie przepisów dotyczących istotnej modyfikacji zamówienia publicznego można przyjmować tylko wtedy, gdy strony podpisały pisemne porozumienie/aneks zmieniający umowę?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 72 ust. 1 lit. e) w związku z ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2014/24 dopuszcza regulację krajową lub praktykę wykładni i stosowania tej regulacji, zgodnie z którymi niezgodna z prawem modyfikacja umowy o zamówienia publiczne może nastąpić nie tylko poprzez podpisanie przez strony pisemnego porozumienia, ale także poprzez wspólne działania stron sprzeczne z zasadami modyfikacji umów, wyrażone w komunikacji i jej pisemnych śladach (takich jak w postępowaniu głównym), z których można wywnioskować, że istniał zgodny zamiar dokonania danej modyfikacji?

- 3) Czy art. 72 ust. 1 lit. e) w związku z ust. 4 lit. a) i b) dopuszcza krajową regulację lub praktykę wykładni i stosowania tej regulacji, zgodnie z którymi w przypadku takim jak w postępowaniu głównym, (w którym maksymalny termin i najpóźniejsza data realizacji zamówienia zostały określone w dokumentach zamówienia; termin ten jest również wskaźnikiem w ramach metodologii oceny ofert; rzeczywista realizacja zamówienia nastąpiła z przekroczeniem maksymalnego terminu i najpóźniejszej daty, które zostały podane w dokumentach, przy czym nie wystąpiły żadne niemożliwe do przewidzenia okoliczności; zamawiający odebrał zrealizowane zamówienie bez zastrzeżeń i nie dochodził kary za opóźnienie), wykonanie umowy z naruszeniem warunków dokumentów zamówienia i umowy w części dotyczącej terminów – przy braku niemożliwych do przewidzenia okoliczności i braku zastrzeżeń zamawiającego – interpretuje się wyłącznie jako rodzaj nienależytego wykonania umowy, a nie jako niezgodną z prawem istotną modyfikację umowy w części dotyczącej terminu realizacji?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 5 lipca 2022 r. – Zastępnik minister na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumunia – Bułgaria 2014–2020”/Obshtina Bałczik

(Sprawa C-443/22)

(2022/C 408/41)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Zastępnik minister na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumunia – Bułgaria 2014–2020”

Druga strona postępowania kasacyjnego: Obshtina Bałczik

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 72 ust. 1 lit. e) w związku z ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2014/24 (¹) dopuszcza regulację krajową lub praktykę wykładni i stosowania tej regulacji, zgodnie z którymi naruszenie przepisów dotyczących istotnej modyfikacji zamówienia publicznego można przyjmować tylko wtedy, gdy strony podpisały pisemne porozumienie/aneks zmieniający umowę?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 72 ust. 1 lit. e) w związku z ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2014/24 dopuszcza regulację krajową lub praktykę wykładni i stosowania tej regulacji, zgodnie z którymi niezgodna z prawem modyfikacja umowy o udzielenie zamówienia publicznego może nastąpić nie tylko poprzez podpisanie przez strony pisemnego porozumienia, ale także poprzez wspólne działania stron sprzeczne z zasadami modyfikacji umów, wyrażone w komunikacji i jej pisemnych śladach (takich jak w postępowaniu głównym), z których można wywnioskować, że istniał zgodny zamiar dokonania modyfikacji?
- 3) Czy pojęcie „starannego przygotowania [...] udzieleni[a] zamówienia” w rozumieniu motywu [109] dyrektywy 2014/24, w części dotyczącej terminu realizacji czynności, obejmuje również ocenę ryzyka wynikającego ze zwykłych warunków atmosferycznych, które mogłyby mieć negatywny wpływ na terminową realizację zamówienia, jak również ocenę zakazów ustawowych dotyczących realizacji czynności w danym okresie, który mieści się w okresie realizacji zamówienia?